

דרך המהשבה

גיליון רס"א
ש"כ"ב ת"ת - ד'
(בא) תשפ"ד

הגליון לדרכי החינוך, העצמת האישי וועצות נפלאות
עפ"י תורתו ודרכו של הרה"ק מפאסצנא הי"ד זי"ע

פרק ד'

את אותותי אשר שמתי בם

תקציר הפרקים הקודמים:

'אש החיזוק' של ימי השוכבי"ם הק', אוחזת בכני הישיבות הקדושות, וביניהם 'הלל' ו'גודל', שניהם נפגשים ביום הראשון של שוכבי"ם, ממקדים ומשייפים את הנקודה המרכזית בה הם יתחזקו בימים קדושים אלו.

'גודל' מתמקד בחמש דקות של לימוד רצוף ללא הפסק כלל, במחשבה דיבור ומעשה, והלל ממקד את החיזוק שלו בהתגברות על תאוות הגוף - דחיית סיפוקים בדגש על 'עבודת האכילה'.

שהרב לומד בשקיקה בלי להפסיק לרגע - כיצד, איך עושים את זה?
חיך אליו הרב רבינוביץ' והשיב: 'הכל מתחיל בחמש דקות'. 'חמש דקות?' - תמה הבחור, 'עיני הרואות: 9 שעות רצופות!'
חיך הרב רבינוביץ' שוב: 'תראה, לא התחלתי ללמוד 9 שעות רצופות. התחלתי - בערך בגילך - ללמוד 5 דקות רצופות, בלי

להפסיק ולו לרגע, בשום מחיר. אחרי שראיתי שהדבר כבר נקנה בנפשי קניין נצח - הרהבתי עוז והתקדמתי לעשר דקות, אותן למדתי ברציפות בלי הפסקה בכל מחיר. כך, שלב אחרי שלב, בכל פעם הוספתי חמש דקות ולא יותר, כשאחזתי בשש שעות לא הוספתי שעה, אלא בכל פעם עוד חמש דקות ולא יותר, וברוך ה' שאני אוחז היום

האם מי שעוסק בעבודת האכילה צריך לצום במשך כל ימות השבוע ולטעום רק בלילה, או שמותר לו לאכול כל דבר, ואז מה נחשב שהוא מתקן את ענייני האכילה, מדוע היא כל כך חשובה ונחשבת כאחד העבדות הגדולות והחשובות שבעבודת ה'?

באן, התרגלתי ללמוד שעות ארוכות רצופות במתיקות ובהתמדה.

וכשאתה רואה עכשיו 9 שעות - הם התחילו בחמש דקות!

עד כאן המודעה.

הרבה בחורים ראו אותה, רבים אף קראו אותה והתפעלו מעוצמתה, אבל גודל עמד מסומר למקומו, צמרמורת אחזה בו. מסר כזה משמים שהוא צועד בדרך הנכונה ותפילתו נשמעה במרומים - לזה לא ציפה ולא הלם.

חיך קל עלה על שפתותיו, הוא קיבל מרץ וחשק להיכנס ולעמוד במשימתו ויהי מה.

התפילה הסתיימה - פת שחרית זריזה בחדר האוכל, 'גודל' מוזרז ככל הבחורים להיכנס להיכל הישיבה, מתכונן לצלול בימים אדירים של מלחמתה של תורה, והנה הוא רואה מודעה על קיר הישיבה.

אחד הבחורים תלה דבר חיזוק לחבריו בתחילת המסלול של צבירת 'שעות רצופות'.

'גם תשע שעות רצופות מתחילות בחמש דקות' - זעקה המודעה.

ולאחריה סיפור שצולם מאחד העלונים, וכך הוא מספר:

בהיכלה של ישיבת 'תולדות אהרן' בירושלים, הבחין אחד הבחורים במחזה מעורר השתאות: הגה"צ רבי בנימין רבינוביץ' צ"ל - התיישב ללמוד לאחר התפילה בבוקר, ומאז לא קם מלימודו.

שעה ועוד שעה חולפת, כבר חמש אחרי הצהריים, ורבי בנימין עודו יושב במקומו, לומד בלהט ובחשק, כבר תשע שעות רצופות!

עמד הבחור והביט בהתפעלות בלימוד הבוהר, ולפתע הרהיב עוז לגשת לשאול: 'ילמדנו רבנו, מנין הכח ללימוד כה רציף ואיכותי? כבר 9 שעות

כשהם ממוקדים וחדורי מטרה הגיע שעת היישוב.

שחר בוקר של יום שני הפציע. בחורי חמד טרוטי עיניים, פיאותיהם פזורות על פניהם אצים רצים אל המוקה כשמגבת רחצה בידיהם. דקות ספורות לאחר מכן הם כבר יושבים בהיכל הישיבה עם ספר קדוש בידיהם מכינים עצמם לתפילת שחרית בסילודין.

יום שני בשבוע, יום שני של שוכבי"ם, האוירה לוחטת. תחושה ממשית שמשוה קורה ומשוה השתנה. בחורי חמד עומדים במקומם כעבד העומד לפני המלך בפנים רציניות ובמצב מקומט לתוך עצמו.

האוירה מתחשמלת וניתן להרגיש באויר כי המצב מתרצן עוד יותר כאשר הגיעו לברכת 'אהבת עולם'. הקולות עולים ומתחננים 'ותן בליבנו בינה להבין ולהשכיל', 'והאר עינינו בתורתך ודבק ליבנו במצותיך' 'ורחמיך ה' אלקנו וחסדיך הרבים אל יעזובנו נצח סלה ועד', כל בחור בכונותיו ובקשותיו, כל אחד מן התלמידים יודע בדיוק איזה קושי הוא חווה ביום יום ורק הבורא ית"ש יודע ומכיר איך יוכל להתחזק ולעלות למצב הרצוי אצלו.

הצד השווה שבכולם היא הבקשה שיזכו להיכנס אל ה'שוכבי"ם' הללו בשלום ולצאת ממנו בשלום... לזכות למעלות הרמות אשר הם מבקשים ומתכננים להגיע.

שני בחורים, כל אחד מהם בישיבה אחרת, אף הם כובשים פניהם בסידור, דמעה של דבקות ורוממות מבצבצת בעיניהם, הם מבקשים בקשה אישית וחזקה.

הם מגיעים מוכנים אל המסלול, הם ממוקדים היטב, הם יודעים את מה הם מנסים לכבוש, את מה הם חפצים לנצח, ומה תהא נחשבת אצלם הצלחה בסגנון ש'הפעם זה ייראה אחרת'.

הם ישקיעו את כל כוחם ומרצם בלימוד התורה בעיון והתמדה נמרצת, הם ירשמו ב'שעות צעטיל' את מנין השעות אותם הם הצליחו ללמוד ברציפות בלא שיחה בטלה, אבל לכל אחד יש גם 'עבודה' אישית, עבודה ממוקדת. 'גודל' שופך שיח בליבו על 'חמש דקות רצופות' בתחילת הסדר, ו'הלל' מתחנן שיצליח במשימה החדה שלקח על עצמו - התגברות בדחיית סיפוקים בעבודת האכילה!

*

הלל קיפל את התפילין, היתה תפילה מוצלחת ברוך ה'. הוא הרגיש התעלות מיוחדת בתפילה זו, ומכיון שכך

הוא נזכר בדבריו הק' של החובת התלמידים' בפרק ט'. באותו קטע ממש שגודל האיר את עיניו והזכיר לו אתמול שצריך להיות ממוקדים וחדים בקבלות הטובות, באותו קטע הוא ממשיך וכותב:

'הן אמת שבשעה שמתלהב האיש ישראל בתפלה, טוב שלא ירבה בחשבונות, לא יטפל ולא ילכלך את ידיו בחסרונותיו, רק יתפלל וילמד ויתלהב ויתקרב, כמו שאינא בספה"ק מזה. אבל תיכף אחר תפלתו ואף בחזרת הש"ץ השמ"ע, וכן אם מתעורר לפעמים שלא בשעת התפלה, ישתדל לתקנם בפרטיות. כי א"א לבדוק החמץ בלתי אם לאור הנר, וכשנתעוררת וניצוץ של קדושה הלהיב אותך עתה, כל עוד שלא כבה בדוק א"ע לתקנך.'

זה הזמן, חושב הלל לעצמו. הנה ברוך ה' התעוררתי

שינחני בדרך אמת להגיע לבהירות הנכונה והאמתית בענין חשוב זה, שאני צריך להוכיח במעשים ש'השנה זה אכן היה נראה אחרת' בסיומם של ימי השובבי"ת"ת בעוד שמונה שבועות פחות יום.

בינתיים אלך לטעום משהו ובמשך היום אחפש מי שידריכני באופן מעשי בעבודה זו.

הוא נכנס לחדר האוכל, נוטל ידיו ואוכל מן הנמצא על השולחן, משתדל להיות זהיר מלאכול אוכל מיותר, זה ברור לו שזה חלק מן העבודה, והוא שומע שני בחורים משוחחים ביניהם:

אני אספר לך סיפור ששמעתי במוצש"ק במלואה דמלכה, כשסעדנו יחד עם ראש החבורה שלנו על הרבי שליט"א. סיפור שראש החבורה בעצמו היה נוכח בו

המטבח היה כבר ריק באותה שעה, כל הנמצאים בדרך כלל כבר הלכו לנום את שנתם, שם ראיתי בתנור 'פרישע לעקעח' שלא מזמן סיימו לאפות, זה הדיף ריח טוב מאוד - ציין הרבי בחיך - וחפצתי לפרוס פרוסה להשקיט את רעבוני, אבל אז החלטתי שאני שב לחדרי, לא נגעתי בעוגה ולא אכלתי ממנה, שבתי על עקבותי ובזה תם הענין.

והוא סיפר אותו לנו.

בהזדמנות אחת דיבר הרבי בדברי תורתו בעת עריכת השולחן הטהור בנושא של ההתגברות על התאוות הגשמיות. הוא דיבר בענין זה שצריך לעשות את כל הפעולות הגשמיות לשם שמים 'בלתי לה' לבדו, והוא הרחיב בזה רבות. נושא ששגור על לשונו והוא מדבר בענין זה תדיר.

ליד האדמו"ר ישב אורח נכבד רם מעלה תלמיד חכם עצום, ולפני ברכת המזון כשהעמידו את היין ואת הימים אחרונים, פנה הרבי אל האורח רם המעלה, ואמר לו בנושא שהוא דיבר ב'תורה' - אני מדבר על התגברות על התאוות, אזי אספר לך לדוגמה מה שמכונה 'בדידי הוה עובדא'. אספר לך מה שהיה אתי לפני תקופה, היה זה בשעה מאוחרת מאוד בלילה, לא היה כבר מי שישמשני וימלא את מבוקשי, והרעב הציק לי, הייתי צריך לטעום משהו להשקיט את הרעב, אזי לא היתה לי ברירה וניגשתי לבדי אל המטבח, המטבח היה כבר ריק באותה שעה, כל הנמצאים בדרך כלל כבר הלכו לנום את שנתם, שם ראיתי בתנור 'פרישע לעקעח' שלא מזמן סיימו לאפות, זה הדיף ריח טוב מאוד - ציין הרבי בחיך - וחפצתי לפרוס פרוסה להשקיט את רעבוני, אבל אז החלטתי שאני שב לחדרי, לא נגעתי בעוגה ולא אכלתי ממנה, שבתי על עקבותי ובזה תם הענין.

והרבי המשיך באזני האורח - המשתאה לשמוע סיפורי צדיקים' שהרבי מספר באזניו, סיפור בסגנון שונה משאר סיפורי צדיקים של מופתים וישועות - ולמה אני מספר לך את זה - כדי להראות לך שכל אחד יש בו כח

להתגבר על תאוותיו - כי אם אני הצלחתי להתגבר כל אחד יכול!!!... ובזה הסתיים הסיפור וברכו ברכת המזון ---

והלל שומע ולא מאמין - גם הוא זכה להארת פנים משמים, גם הוא זכה לסימן ברור כי בשמים רואים את תשוקתו ורצונו לעסוק בעבודה גדולה ורבה זו של עבודת האכילה, והנה הוא שומע סיפור על אדמו"ר שאיננו מכירו ואינו יודע ממנו כלום, אבל הסיפור המרומם והמגביה, על עבודת הצדיקים בעבודת ההתגברות על תאוות הלב שלהם, ובד בבד בענווה וביטול שכזה שהרגשתו היא שהוא נמוך ופשוט יותר מכל אחד שבעולם, ואם הוא מצליח להתגבר על תאוותיו כל אחד יכול - מצמרר ומחייב כל כך.

אם הקב"ה כך משגיח עלי ושלח לי סיפור מעשה שכזה, בודאי הוא יתברך ישלח לי הדרכה ברורה ומפורטת כיצד אגש למלאכת שמים זו בדרך הנכונה.

והוא בירך ברכת המזון בכוונה ונכנס ללמוד בהתלהבות קודש - היום השני לשובבי"ם התחיל בלבט אש.

*

לאחר הסדר הבוער והשיעור העיוני והמרתק הוא ניגש אל המג"ש. אל מג"ש זה שהוא מכיר ויודע ומבין שדעתו רחבה והוא צולל במים אדירים של עיון התורה ובד בבד הוא גם בקי נפלא בעניינים הקשורים לתחומים נוספים ורבים בדרכי עבודת הבורא.

הוא מקוה שממנו הוא יגיע לדרך ברורה וסלולה בעבודה גדולה ורבה זו שלקח על עצמו לשובבי"ם זה, הוא מצפה ומייחל שר"מ זה יהיה השליח הנכון עבורו ללמודו קשת, הוא מבקש להכיר את האויב, להבין את טכסיסי ולהכין את כלי המלחמה הראויים והמתאימים לזה, היכן הם הסיכונים והמארבים שהיצר טומן לו בדרך העלייה.

'האם אוכל לשוחח עם המג"ש בענין מסויים שאני מבקש הדרכה בדרכי העבודה' - שאל בדרך ארץ ובהנעה את המג"ש.

'בודאי' - חייך המג"ש ושאל מיד - 'במה אוכל לעזור?'

מששמע במה מדובר, התנצל בענוות חן ואמר זהו נושא שצריך לדבר באריכות והרחבה, יש בו כמה וכמה נקודות חשובות ואני אשמח אם תבא אלי לביהמ"ד הסמוך לבית היום אחרי סדר שלישי ונרחיב בשום שכל וישוב הדעת, ובינתיים - לך לאכול בשמחה לחמך לשבוע ולחזק את גופך לעבודת הרצופות של אחרי הצהרים ---

ובהתעניינות גוברת נמתין להקלטה מתוך השיחה האישית שביניהם שתמליל ממנה נקבל רק בשבוע הבא בס"ד...

להתייעצות ולשיחה אישית עפ"י תורת הרה"ק מפיאסעצנא זיע"א הי"ד ניתן לפנות לטלפון או למייל המצורף